

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 7P/211/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413214096
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Vachulíková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2015:4413214096.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, sudkyňou JUDr. Katarínou Vachulíkovou, v právnej veci navrhovateľky: Y. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. N., D. X, v konaní zastúpená advokátom Mgr. Gergelyom Pšenákom, Nitra, Štefánikova tr. 15 proti odporcovi: T. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XA, S. XXXXX, F., L., o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností voči maloletému dieťaťu: Q. F., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, takto

rozhodol:

Súd manželstvo navrhovateľky: Y. W., rod. W., nar. XX.XX.XXXX a odporcu: T. F., rod. F., nar. XX.XX.XXXX uzavreté dňa XX.XX.XXXX zapísané v knihe manželstiev Okresného úradu W. G.. vo zväzku E. ročník XXXX na strane XX pod poradovým číslom XX r o z v á d z a.

Súd z v e r u j e maloleté dieťa: Q. F., nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvode manželstva do osobnej starostlivosti otcovi s tým, že obaja rodičia budú maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok a matka je p o v i n á prispievať na výživu maloletého mesačne vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám otca.

Styk matky s maloletým dieťaťom: Q. F., nar. XX.XX.XXXX sa u p r a v u j e neobmedzene na základe predchádzajúcej dohody rodičov.

Účastníci n e m a j ú právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom podaným dňa 13.06.2013 prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhala proti odporcovi rozvodu manželstva a úpravy práv a povinností voči maloletému dieťaťu tak, aby maloleté dieťa bolo zverené do osobnej starostlivosti otcovi a ona bola zviazaná na platenie výživného aspoň v minimálnej výške i keď odporca od nej výživné nežiadal. X. styk s maloletým navrhla upraviť podľa vzájomnej dohody s odporcom. Na pojednávaní ďalej uviedla, že manželstvo s odporcom uzavreli po ročnej známosti na základe vzájomnej citovej náklonnosti a tiež z dôvodu, že zostala tehotná. Z ich manželstva pochádza jedno maloleté dieťa Q. F., nar. XX.XX.XXXX, ktorý zostal žiť s otcom v L. a ona prišla na X. XX.XX.XXXX. Ďalej uviedla, že asi po piatich rokoch manželstva sa ich vzťahy postupne zhoršovali, postupne si prestali s manželom rozumieť, o všetkom chcel rozhodovať on a tak sa navzájom citovo odcudzili.

Právny zástupca navrhovateľky žiadal manželstvo účastníkov konania rozviesť, na čas po rozvode zveriť maloleté dieťa do osobnej starostlivosti otcovi a matku zviazať na platenie minimálneho výživného a styk matky s maloletým dieťaťom navrhol upraviť neobmedzene na základe predchádzajúcej dohody rodičov.

Podľa § 101 odsek 2 Občianskeho súdneho poriadku, súd pojednával v neprítomnosti odporcu, ktorý k veci podal písomné vyjadrenie zo dňa 19.03.2014, v ktorom uviedol, že výslovne súhlasí s návrhom na rozvod manželstva, netrval na svojom osobnom výsluchu a žiadal, aby bolo jednané v jeho neprítomnosti.

Kolízna opatrovníčka navrhla pre prípad rozvodu, keďže maloleté dieťa sa dlhodobo nachádza v starostlivosti odporcu, pričom matka tento pobyt nenamieta, zveriť maloletého do starostlivosti otcovi a výšku výživného ponechala na rozhodnutie súdu s tým, že zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok budú obaja rodičia a styk nenavrhol upraviť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, písomným vyjadrením otca zo dňa 19.03.2014, sobášnym listom, potvrdením o výške rodičovského príspevku navrhovateľky, oboznámením rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č.k. 6C/176/2013 - 92 zo dňa 11.12.2014, rodným listom maloletej S. F. nar. XX.XX.XXXX, ďalšími ku spisu pripojenými dokladmi a takto vykonaným dokazovaním zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Účastníci konania uzavreli manželstvo dňa XX.XX.R. v F. v L.. Odporca je štátnym občanom L. Manželstvo uzavreli po ročnej známosti. Z ich manželstva pochádza maloletý Q. F., nar. XX.XX.XXXX. Manželia spolu žili v L.. Dňa 29.07.2012 navrhovateľka opustila spoločnú domácnosť a vrátila sa na X. po predchádzajúcich nezhodách s odporcom. Od tej doby manželské spolužitie neobnovili. Maloletý Q. F. zostal žiť s otcom v L..

Právomoc tunajšieho súdu na konanie v tejto veci je daná podľa § 38 odsek 1 Zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení neskorších predpisov t.j. v manželských veciach je právomoc slovenských súdov daná, ak aspoň jeden z manželov je slovenským občanom. V danom prípade navrhovateľka je slovenskou štátnou občiankou.

Podľa § 22 odsek 1 Zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení neskorších predpisov, zrušenie manželstva rozvodom sa spravuje právnym poriadkom štátu, občanmi ktorého sú manželia v čase začatia konania. Ak sú manželia príslušníkmi rôznych štátov, spravuje sa zrušenie manželstva rozvodom právnym poriadkom slovenským.

Príslušnosť tunajšieho súdu na konanie v tejto veci je daná podľa § 88 odsek 1 písmeno a) Občianskeho súdneho poriadku t.j. namiesto všeobecného súdu odporcu, je na konanie príslušný súd, v obvode ktorého mali manželia posledné spoločné bydlisko v Slovenskej republike, ak ide o rozvod, neplatnosť manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je, ak býva v obvode tohto súdu aspoň jeden z manželov, ak nie je takýto súd, je príslušný všeobecný súd odporcu, a ak nie je ani taký súd, všeobecný súd navrhovateľa. V obvode tunajšieho súdu býva navrhovateľka.

Podľa § 23 odsek 1 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 23 odsek 2 Zákona o rodine, súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Podľa § 24 odsek 1 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 24 odsek 2 Zákona o rodine, ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa.

Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

Podľa § 24 odsek 3 Zákona o rodine, rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

Podľa § 24 odsek 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 24 odsek 5 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloleťom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloleťom dieťati domáhať na súde.

Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že manželstvo účastníkov konania je hlboko, trvale a vážne rozvrátené od roku 2012 a neplní účel, pre ktorý bolo vytvorené. Manželia spolu nežijú, vzájomne si nepomáhajú a nie sú schopní vytvoriť zdravé rodinné prostredie. Ich manželstvo je len formálnym zväzkom, stratilo dôvody pre svoje ďalšie trvanie, preto súd návrhu vyhovel a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Príčinu rozvratu manželstva účastníkov konania súd videl v názorových nezhodách manželov na spoločný život, v ich následnom citovom odcudzení a v dĺžke ich oddeleného žitia.

Podľa § 62 odsek 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 odsek 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 odsek 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 odsek 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnuté vynaložiť.

Súd s poukazom na výpovede účastníkov konania zveril maloleté dieťa do osobnej starostlivosti odporcovi, pričom obaja rodičia budú maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok a navrhovateľku zaviazal na platenie výživného vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa vzhľadom na jej príjem, ktorým je rodičovský príspevok v sume 203,20 eur mesačne.

Podľa zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime v znení neskorších predpisov životné minimum na nezaopatrené nepľnoleté dieťa činí od 01.07.2014 90,42 eur mesačne a výživné 30 % z tejto sumy predstavuje 27,13 eur mesačne. Pokiaľ ide o styk matky s maloleťým dieťaťom, súd ho upravil neobmedzene podľa predchádzajúcej dohody rodičov.

Matka má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči maloletej S. F., nar. XX.XX.XXXX. Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č.k. 6C/176/2013 - 92 zo dňa 11.12.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.03.2015 bolo určené, že T. F., rod. F., nar. XX.XX.XXXX nie je otcom maloletej S. F. nar. XX.XX.XXXX, keďže matka v čase počatia dieťaťa žila už s druhom N. P. v spoločnej domácnosti napriek tomu, že s odporcom T. F. boli stále manželia a v rozhodnej dobe pre počatie maloletej, a to medzi XX.XX.XXXX až XX.XX.XXXX udržiavala intímne styky už len so svojím druhom.

Podľa § 78 odsek 1, 3 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 144 Občianskeho súdneho poriadku tak, že nepriznal účastníkom ich náhradu, keď nezistil dôvody pre iné rozhodnutie o náhrade trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v 3 (troch) vyhotoveniach.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela, ako spoločné priezvisko, môže do 3 mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia, alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 odsek 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 odsek 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 205 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Obč. súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu, b) súd prvého stupňa neprihliadol ku skutočnostiam alebo dôkazom navrhovaným odvolateľom napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods. 3, časť prvej vety za bodkočiarkou, c) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, g) súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods. 3, časť prvej vety za bodkočiarkou. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.